

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

af det annoncemarked, vi herved henvender os til, og derfor er der selvfølgelig også marked for det. Jeg kan nævne, at i områder af tilsvarende størrelse, som måske godt nok ikke helt kan sammenlignes med Danmark, nemlig Los Angeles, er der 22 tv-stationer, og dér er altså også omkring 5 mill. mennesker. Selvfølgelig er der en lang række andre forhold, der spiller ind, men der er trods alt også forskel på 22 tv-stationer og én tv-station, og det er vel sådan set kun det, der bliver starten ved gennemførelsen af vores forslag.

Poulsgaard (FP):

Jeg sagde her for nylig, at jeg var ked af, jeg aldrig fik anledning til at takke kulturministeren. Nu vil jeg da i hvert fald takke kulturministeren for, at vi får en debat om Danmarks radio og tv.

Men så er der heller ikke ret meget mere at sige tak for. Kulturministeren var inde på den dårlige smag, og det er dét her med, at vi alene vide, hvad der er folkeligt, og hvad der er kultur, og den gemene hob har så at rette sig efter, hvad vi i vor visdom bestemmer. Men det kan vi overhovedet aldrig blive enige om med socialdemokratiet for den dag, de bliver fremskridtsfolk, og det gør de selvfølgelig en dag.

Så var hr. Ole Espersen inde på, at reklame-tv højst kunne dække 20 pct. Ja, hvis man går ud fra som givet, at Danmarks radio skal køre, som den kører i øjeblikket, hvor der sidder alle de medarbejdere — der skal jo snart 3 mand til at annoncere ét program. Jeg er overbevist om, at hvis man skulle ind under en form, hvor man var nødt til at se lidt på finanserne også, så ville den kunne køre betydelig billigere og med en betydelig bedre kvalitet end det, der kører i øjeblikket. Sådan kunne man blive ved.

Fru Nathalie Lind var inde på noget, hr. Svend Andersen (Rosk. amt) har berørt, men som jeg gerne vil tilføje noget om: hvis det var sådan, at folk lå på maven for reklame, ville venstre jo være landets største parti, for når man tænker på, hvad det parti har brugt af midler og igennem pressen har påvirket folk, er det jo fantastisk, at reklamen har været spildt på alle de mennesker. Jeg tror, at den danske befolkning er så sund, at

den skelner skidt fra kanel, og derfor tror jeg ikke, vi skal være så bange for det.

Jeg ved godt, det er et skældsord at snakke om Bermuda herinde, men jeg vil lige godt tillade mig at gøre det. Det lille samfund dernede kører med 3 programmer, uden at det koster en øre for dem, der skal se det.

Hr. Poul Dam var inde på, at man undergravede demokratiet. Ja, vi har hørt utallige eksempler på det dér med at undergrave demokratiet. Jeg ved ikke, hvordan man vil stille demokratiet op, men når fru Hanne Reintoft var så forarget over vore bemærkninger, vil jeg sige til fru Hanne Reintoft, at jeg er også forarget, og jeg mener, det er asocialt, så det batter noget, at statsinstitutionen Danmarks radio betaler en akademiker dobbelt så meget for at medvirke i en udsendelse som en arbejdsmand, hvis de er med i den samme udsendelse. Man skulle forvente, hvis ikke uddannelsen var helt spildt på de akademikere, at de skulle have nemmere ved at udtrykke sig og tilegne sig stoffet, men de skal altså dobbelthonorereres. Den slags ting er asociale, og det kunne jo være, at hvis vi fik indført et reklamefjernsyn, kunne vi komme den slags ting til livs. Det kunne jo også være, at vi så blev fri for de sorte skærme, når en eller anden charme-trold ikke vil finde sig i de beslutninger, der er truffet, og bare lukker. Men all right, sådan er der så meget.

Jeg kan forstå på de ordførere, der har været foreløbig i hvert fald, at der ikke er større håb for det. Vi har kun at håbe på, at befolkningen vil indse, at den eneste vej frem til også på dette område at få noget fornuft er at krydse ved liste Z.

Glistrup (FP):

Fru Nathalie Linds spidsargument mod firkløverforslaget bestod jo i med fryd i stemmen at spørge: er der nu enighed om alt mellem kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet? Jeg skal da gerne glæde fru Nathalie Lind med, at det er der ikke. Men det er nu engang således, at når man gerne vil nå et overordnet resultat, må man, som hr. Lembourn også var inde på, bøje af og fire vedrørende de mindre væsentlige ting. Det overordnede mål, som firkløverpartierne har sat sig i denne forbindelse, er at